

Glädjerika mysterier (3): Jesu födelse i Betlehem

”När man älskar en människa vill man veta även de minsta detaljerna om hennes liv och karaktär för att kunna identifiera sig med henne. Därför måste vi meditera över Kristi liv, från hans födelse i en krubba till hans död och uppståndelse.” Vi presenterar några texter av den helige Josemaría om rosenkransens tredje glädjerika hemlighet.

2020-12-22

LUKASEVANGELIUM

”Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivas. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. Alla gick då för att skattskriva sig, var och en till sin stad. Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn. Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärget.”

Luk 2:1-7

TEXTER AV DEN HELIGE JOSEMARÍA

Kejsar Augustus har utfärdat en förordning om att hela världen skall skattskrivas. Var och en måste därför bege sig till sina fäders stad. – Eftersom Josef är av Davids hus och släkt, beger han sig med Jungfru Maria från Nasaret till den stad som heter Betlehem i Judéen (Luk 2:1-5).

Och i Betlehem föds vår Gud, Jesus Kristus! – I ett stall: det finns inte plats i härbärgen. – Hans moder lindar honom och lägger honom i en krubba (Luk 2:7).

Köld. – Fattigdom. – Jag är Josefs lille tjänare. – Vad Josef är god! – Han behandlar mig som en far behandlar sin son. Han till och med förlåter mig när jag tar gossen i mina armar och säger ömma och innerliga ord till honom, timme efter timme!...

Och jag kysser honom – kyss honom du också –, och jag dansar, jag sjunger för honom, och kallar honom Kung. Älskade, min Gud, min Ende, mitt Allt! ... Vad barnet är vackert ... och dekadens kort!

Rosenkransen, 3

Åter minns vi de olika händelser och omständigheter som utgör ramen för Guds Sons födelse, och våra blickar fästs på stallet i Betlehem och på hemmet i Nasaret. Maria, Josef och Jesusbarnet intar nu på ett mycket speciellt sätt platsen i centrum av våra hjärtan. Vad säger oss det samtidigt enkla och underbara liv som den heliga Familjen levde och vad kan vi lära oss av det?

Här vill jag först och främst göra ett av många tänkbara överväganden. Jesu födelse innebär, såsom det anges i den heliga Skrift, att tiden var inne (Gal 4:4), den tid som Gud valt för att på ett fullständigt sätt

uppenbara sin kärlek till
människorna genom att ge oss sin
egen son. Guds vilja uppfylls under
helt normala och vardagliga
förhållanden: en kvinna som föder
ett barn, en familj, ett hus. Guds
Allmakt, Guds härlighet når oss
genom det mänskliga och förenas
med det mänskliga. Sedan dess vet vi
kristna att vi med Guds nåd kan och
bör helga livets alla hederliga
verksamheter. Det finns inte någon
situation i vårt jordeliv, hur liten och
vardaglig den än kan tyckas vara,
som inte kan bli till ett tillfälle till att
möta Kristus och ett steg på väg mot
himmelriket.

När Kristus går förbi, 22:1-2

Förstår ni att det är nödvändigt att
känna Jesus, att kärleksfullt betrakta
hans liv? Många gånger har jag gått
till den heliga Skrift för att finna ett
slags definition eller
levnadsbeskrivning över Jesus. Jag

fann att den helige Ande givit en kortfattad sådan: pertransiit beneficiendo . Alla Jesu Kristi dagar på jorden, från hans födelse till hans död, var sådana: pertransiit beneficiendo, han fyllde dem genom att göra gott. Och i ett annat ställe säger Skriften: bene omnia fecit : Allt han har gjort är bra, han avslutade allt bra, han gjorde inte annat än gott.

När Kristus går förbi, 16:1

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/jesu-fodelse-i-betlehem/> (2026-03-20)